

SUBOTNA ŠKOLA
www.subotnaskola.org

Pozdravna reč

2. tromesečje
2016.

II tromesečje

2. april 2016.

1. SREĆAN ZAVRŠETAK

*»I kad otidem i pripravim vam mjesto,
opet ću doći, i uzeću vas k Sebi
da i vi budete gdje sam Ja.«*

(Jovan 14,3)

Pri kraju svoga života, Đuzepe Verdi bio je priznat kao veliki kompozitor. Njegova dela izazivala su divljenje u muzičkom svetu svojom snagom, finoćom i sjajem, što je predstavljalo vrhunac u italijanskoj operi. Međutim, svoju karijeru nije počeo tako uspešno. Kao mladić, nije se mogao upisati na milanski Konzervatorijum, jer mu je nedostajalo obrazovanje. Iako su njegove muzičke sposobnosti bile očigledne, već i u njegovom detinjstvu, kao sin gostioničara nije imao dovoljno opšteg obrazovanja, koje je bilo neophodno za upis. Ipak, vreme čini nesvakidašnje stvari. Kada se Verdijevo ime pročulo svetom, ta muzička škola nazvana je »Verdijev muzički konzervatori-

jum«. Takav preokret podseća nas da svršetak nije uvek isti kao i početak.

Verdijevo iskustvo najpre podseća na iskustvo našeg Gospoda Isusa, a zatim i na sve nas koji se uzdamo u Njega. Božji Sin bio je odbačen od svojih sunarodnika, jer su smatrali da ne poseduje dovoljno obrazovanja i nije iz ugledne porodice. Iako je Isus govorio istinu na moćan i nepobitan način, iako su Njegova dela govorila sama za sebe, nisu Ga priznali Njegovi sunarodnici (Matej 13,53-58). A ipak će se jednoga dana svi pokloniti pred Njim i odati Mu dužno poštovanje (Filibljanima 2,9.10). I mi ćemo učestvovati u tom slavnom danu, jer On želi da svoju slavu i čast podeli sa svojom decom, a to su oni koji sada veruju u Njega. Svaki hrišćanin, bez obzira kako skroman bio njegov početak, koliko poniženja doživeo na ovom svetu, može očekivati onaj slavni dan, koji će biti za njega srećan završetak. Iskažimo zato svoju zahvalnost i radost našem Gospodu i Bogu u pesmi i molitvi.

9. april 2016.

2. NEMOJ SE IZNENADITI

*»Sada hajde da te pošljem k faraonu,
da izvedeš narod Moj, sinove Izrailjeve, iz Misira.«*

(2. Mojsijeva 3,10)

Savremeni svet ima veliku potrebu. Mnogi se pitaju zašto Bog ne pomogne našem upropašćenom svetu i sve dovede u red; zašto ne pomogne da zacele rane društva i pomogne slomljenim ljudima.

Međutim, Bog se već uključio u obnovu čoveka. Intervenisao je rođenjem, smrću i vaskrsenjem svoga Sina Isusa Hrista. Kroz te najveće događaje u istoriji ljudskog roda, Bog je omogućio spasenje, najbolji način da se isceli greh – najteža bolest celoga sveta.

Bog i danas pomaže i spasava upropašćene živote, ali to čini koristeći nas, svoju decu. Upravo je na takav način Bog uspostavio vezu s Mojsijem, koji je stajao kod grma koji nije sagorevao. Kada je opisao patnje Jevreja u ropstvu, rekao je Mojsiju da je došao da oslobodi narod faraonove tiranije. Upravo je to Mojsije od Boga i očekivao. Ali Bog mu je rekao: »Sada hajde da te pošljem k faraonu, da izvedeš narod Moj, sinove Izrailjeve, iz Misira.« Mojsije je odmah počeo da se izgovara: »Ko sam ja da idem k faraonu?« Bog mu je dao izričito obećanje: »Ja ću biti s tobom!«

Molite li se Bogu da popravi slomljena srca, razorene domove, upropašćene narode, posebno one koji su vam bliski? Nemojte se iznenaditi ako vas On pošalje da vi obavite taj važan posao i pomognete ljudima koji su u nevolji, a takođe da učinite sve što je u vašoj moći da poboljšate stanje u društvu u kome živite. Neka nam Bog i danas pomogne da osetimo patnju i bol naših bližnjih i upotrebimo svoje snage, sredstva i vreme da ih uputimo na put spasenja

16. april 2015.

3. SNAGA BOŽJE REČI

*»Jer je živa riječ Božija, i jaka, i oštija od svakoga mača
oštra s obje strane...«
(Jevrejima 4,12)*

Pre mnogo godina u Moskovskom teatru dogodilo se nešto neobično što lepo pokazuje koliko je snažna Božja reč kadra da preobrazi čoveka. Idol publike, Aleksandar Rostovjev postao je hrišćanin, dok je glumio ulogu Isusa i to u svetogrdnoj drami nazvanoj »Isus u smokingu«. Trebalo je da pročita dva stiha iz Propovedi na gori, skine svoj ogrtač i poviče: »Dajte mi smoking i cilindar!« Međutim, dok je čitao reči: »Blago siromašni-ma duhom, jer je njihovo carstvo nebesko! Blago onima koji plaću, jer će se utješiti!«, počeo je da se tresе. Umesto da sledi tekst drame, nastavio je da čita reči iz Jevanđelja po Mateju, iz petog poglavlja, ne mareći za povike iz gledališta i kašljanje svojih kolega glumaca. Na kraju, setivši se stiha koji je naučio još kao dete u Pravoslavnoj crkvi, rekao je: »Opomeni me se, Gospode! kad dođeš u Carstvo svoje.« Pre spuštanja zavese, Rostovjev je primio Isusa Hrista za svog ličnog Spasitelja.

Ista snaga Božje reči pokazala se u vreme Pavlovog tronedeljnog boravka u Solunu, iako možda ne toliko dramatično. On je pisao, sećajući se toga vremena: »Jer Jevanđelje naše ne bi k vama samo u riječi nego i u sili i u Duhu Svetome, i u velikom priznanju, kao što znate kakovi bismo među vama vas radi. Jer oni obznanjuju za vas kakav ulazak imasmo k vama, i kako se obratiste Bogu od idola, da služite Bogu živu i istinu, i da čekate Sina Njegova s Nebesa kojega vaskrse iz mrtvih, Isusa, koji nas izbavlja od gnjeva koji će doći.« (1. Solunjanima 1,5.9.10)

Božja reč je zaista moćna poput dvoseklog mača, oštra s obe strane. I poput Verejaca, opisanih u Delima apostolskim 17,11. čitajmo Reč svakodnevno. I prenosimo je drugima s poverenjem. Bog će je upotrebiti da uveri grešnike u neophodnost pokajanja i spasenja.

23. april 2016.

4. STENA SPASENJA

*»Narode, uzdaj se u Njega u svako doba;
izlivajte pred Njim srce svoje; Bog je naše utočište.«*

(Psalam 62,8)

Pre stotinu godina potonuo je preookeanski brod ispred jugozapadne obale Engleske.

U hladnoj vodi našao se 16-godišnji dečak, koga su talasi bacali tamo-vamo uz stenovitu obalu. Preživio je, jer je dospao do oveće stene i na njoj ostao celu noć. Kad su ga naposljetku spasili, upitali su ga: »Zar se nisi celu noć tresao, dok si se držao stene?« Dečak je odgovorio: »Jesam, ali stena se nije nijednom zatresla!«

Drevni Izrailjci su iz svojih iskustava u pustinji naučili da su stene nešto više od običnog kamenja. Stena može poslužiti kao zaklon prilikom iznenadne oluje. Pruža, takođe, i hladovinu tokom vrućih dana. Poslužila im je kao utvrđenje i zaklon od neprijatelja. Zato je pojam stene bio toliko važan za Davida i zato je Boga nazvao svojom Stenom i Utvrđenjem, Snagom i Utočištem. David je iz iskustva znao koliko je stena važna u trenucima nevolje.

Isto tako kao što su drevni Izrailjci našli spasenje u Bogu, koji ih je izveo iz Egipta, tako i mi nalazimo Stenu spasenja u Bogu koji nas je u svom Sinu Isusu Hristu izbavio iz ropstva greha. I kad nam zaprete nevolje, možemo se prihvatiti Boga kao Stene spasenja verom u Isusa Hrista.

Bože, hvala Ti što si i meni Stena spasenja, Utvrđenje moje i moja Zaštita!

30. april 2016.

5. KRST

»A ja Bože sačuvaj da se čim drugijem hvalim osim krstom Gospoda našega Isusa Hrista, kojega radi razape se meni svijet, i ja svijetu.«

(Galatima 6,14)

Vekovima pre Isusovog rođenja, krst je korišćen kao sredstvo za mučenje i okrutnu smrt. Godine 519. pre Hrista, persijski car Darije I razapeo je na krst 3000 političkih neprijatelja u Vavilonu. Takvu su metodu ubijanja kasnije prihvatili Rimljani kojom su kažnjavali robove i one koji nisu bili građani.

Kada je Isus Hristos na Golgoti poneo naše grehe, kako to opisuje apostol Petar (1. Petrova 2.24), krst je dobio novo značenje. Onde je Spasitelj uspostavio mir svojom krvlju na krstu i time omogućio svima, koji u Njega poveruju, spasenje, pomirenje sa Bogom i izbavljenje od večne kazne.

Apostol Pavle je razumeo smisao i značenje krsta. Učinio je mnogo zbog čega bi se mogao ponositi i hvaliti pred drugima, što mu je donelo i lično zadovoljstvo, kako je to opisao u 11. poglavlju 2. Korinćanima. Ali u Poslanici Galatima piše: »A ja Bože sačuvaj da se čim drugijem hvalim osim krstom Gospoda našega Isusa Hrista.« Kad u potpunosti shvatimo šta je Isus učinio za nas na krstu, i mi ćemo postati ponizni. Naša slaba nastojanja su ništa u upoređenju sa Njegovim delom, koje je toliko sveobuhvatno i celovito, da je mogao ponuditi spasenje celom čovečanstvu.

Vaskrsli Isus kao Spasitelj poziva sve ljude da Mu dođu u poniznosti i veri. I kada poveruju da je On umro umesto njih na tom grubom krstu, primaju od Boga oproštenje od svih grehova. Zahvalimo danas Bogu za Hristov krst. Neka je slava Isusu za sve što je na krstu podneo radi nas.

7. maj 2016.

6. BLAGOSLOVENO NASLEĐE

*»Kroz kojega i našljednici postasmo,
naprijed određeni bejasmo po naredbi Boga
koji sve čini po savjetu volje svoje.«*

(Efescima 1,11)

Sveti Duh koji postoji u svakom verniku, daje nam predukus slave koju ćemo naslediti na Nebu. Zato se naziva Zalogom ili Jemstvom našeg nasleđa koje ćemo primiti od Boga u večnosti (Efescima 1,13.14). U biblijsko doba reč »zalog« ili »jemstvo« je trgovački pojam koji je značio predujam, plaćanje prvog dela od ukupne cene. To je neka vrsta obećanja da će kupac kasnije isplatiti punu cenu. U načelu, kad je takvo jemstvo dato, garantuje se i konačno plaćanje. Isto tako, radost koju sada doživljavamo uz pomoć Božjeg Duha samo je neka vrsta prvog dela bogatog nasleđa koje ćemo kao Božja deca naslediti u večnosti.

Neki bogataš pozvao je svog odanog pomoćnika u svoju kancelariju i rekao mu: »Upisao sam tvoje ime u svoj testament i jednog dana ćeš primiti 10.000 dolara. Ako se to bude odužilo, jer će biti pravosnažno tek posle moje smrti, a ja još ne mislim da umrem, želim da te obradujem tako što ću ti već sada isplaćivati kamate na taj iznos. Evo ti za početak ček od 600 dolara.« Iznenađeni činovnik bio je zahvalan. Obećano nasleđstvo zvučalo je predivno, ali je bilo daleko, međutim, onaj iznos koji je primio unapred pružao mu je garanciju da će jednoga dana dobiti puni obećani iznos.

Kao Božja deca radujmo se bogatstvu koje već sada uživamo u Hristu kroz Svetoga Duha.

Naši sadašnji blagoslovi samo su mali deo velikog nasleđa koje ćemo jednoga dana primiti.

14. maj 2016.

7. DODACI SIGURNO POMAŽU

»Ja posadih, Apolo zali, a Bog dade te uzraste.«

(1. Korinćanima 3,6)

Veroučitelj je pokazao veliku biljku u učionici i upitao đake: »Ko je učinio da ovo lepo cveće raste?« Jedan dečak je odmah odgovorio: »Bog je to učinio!« Veroučitelj je bio prijatno iznenađen takvim odgovorom, ali pre nego što je mogao da doda neke primedbe na tu izjavu, drugi dečak je izjavio: »Ali razni dodaci sigurno pomažu!«

Taj dečak je dotakao vrlo duboku stvarnost, mešanje ljudskog delovanja sa božanskim u Božjem naumu rasta. Na primer, iako je Bog stvorio ovaj svet zajedno sa onim što u njemu raste, doveo je čoveka u vrt da ga obrađuje.

Za tu istinu nalazimo upoređenje u duhovnom sadržaju. Apostol Pavle je napisao sledeće: »Ja posadih, Apolo zali, a Bog dade te uzraste.« (1. Korinćanima 3,6) Pišući taj tekst namera mu je bila da naglasi da je Bog odgovoran za rast. Tako je Bog tokom istorije čovečanstva delovao preko odanih ljudi koji su ulagali svoj trud za Boga. Zapazite ove izraze: Pavle je »posadio« a Apolo »zalivao.«

Priznajemo da je Bog Jedini koji čini da nešto raste u prirodi, ali i u Crkvi. Takođe, svesni smo da On odlučuje da deluje preko ljudi, a ono što mi dodajemo tom poslu »sigurno pomaže«! Bog je veran u obavljanju svog dela posla. A jesmo li mi verni i odani da učinimo naš deo koji nam je Bog poverio?

Naime, Bog svakome daje određeni zadatak koji bismo morali da izvršimo. Moramo to da učinimo u ljubavi, da bi naša služba za Boga donela Njemu slavu, a nama i drugima oko nas blagoslov.

21. maj 2016.

8. GDE JE NESTALA LJUBAV?

*»Ovako veli Gospod: Kakvu nepravdu nađoše
oci vaši u Mene, te odstupiše od Mene,
i pristaše za ništavilom, i postase ništavi?«*

(Jeremija 2,5)

Nova ljubav nas uvek uzbuđuje. Ako to još nikada niste iskusili, sigurno ste uočili takvo uzbuđenje kod mladih bračnih parova. Čini se da nije važno jesu li oni stari dvadesetak ili sedamdeset godina. Ljubav ukrašava njihovo lice i noge im poskakuju od radosti.

Nije to samo u bračnom odnosu, u kome treba da vlada ljubav. To se vidi i kod čoveka koji je kupio novi auto. Gotovo svakog dana ga pere, glanca i pazi na njega. Bio to novi auto ili neki novi međuljudski odnos, na početku smo oduševljeni. Međutim, kako vreme prolazi, oduševljenje se smanjuje. Možda se razočaramo, jer naše nade nisu bile stvarne. Možda je to lečenje od slepe ljubavi. Ili otkrivamo da ono što smo smatrali lepim odnosom, to uopšte nije bio. Bez obzira da li je predmet našeg oduševljenja neka stvar ili osoba, kad-tad može se dogoditi da se razočaramo.

Kada čovek izgubi svoju prvu ljubav prema Bogu, greška nije u Bogu. Automobil, kuća ili čak bračni drug može se pokazati da je daleko od zamišljenog ideala. Ali s Bogom nije tako. Ako se naš odnos ohladi, nije to zbog greške od strane Boga. Greška je u nama zbog pogrešnog znanja o Bogu.

Kako je s vama? Možete li iskreno reći da je naš Spasitelj onakav kakvim smo Ga upoznali? Njegova je ljubav nepogrešiva. Razmišljajmo o Bogu, i u molitvi stupimo ponovo u vezu sa Njim. Ne postoji razlog zbog koga bi se naša prva ljubav prema Bogu mogla ikada ugasiti.

28. maj 2016.

9. POUČI SE OD SVOG TRAVNJAKA

»Osveti ih istinom svojom: Riječ je Tvoja istina.«

(Jovan 17,17)

Bilo je vreme za polugodišnju obradu travnjaka, što je značilo čišćenje korova i đubrenje trave. Mešavina veštačkog gnojiva i drugih hemikalija ima dvostruki učinak. Uništava korov, a travi daje novi život. Prvi znak da ta mešavina deluje je pojava smeđih, praznih mesta u travnjaku. Kada je uništen korov, on se pretvara u ružnu isušenu travu, a zatim na tom mestu može da izraste nova, zdrava trava.

To je slično našem duhovnom iskustvu. Naš hrišćanski život često je unakažen ružnim korovom, koji brže raste od plemenite trave, a izražava se sebičnošću i nasleđenom izopačenošću. Vernik želi da živi u zajedništvu sa Bogom, želi da bude izvor snage da pomogne i bližnjima. Da bismo to ostvarili, moramo stalno uništavati sve ono što sprečava rast zdrave duhovnosti.

Kako se to postiže? Biblija kaže da »briga ovoga svijeta i prijevarena bogatstva zaguše riječ, i bez roda ostane.« (Matej 13,22) Iako se to prvenstveno odnosi na seme Božje reči koje pada na razna tla, to se načelo može primeniti i na sve hrišćane. Bilo koji telesan stav može imati sličan učinak. Zato je neophodno da primenjujemo živu Božju reč u svim oblastima našeg života, neka ona pokaže šta je nepodobno u nama. I kad priznamo grehe i odvratimo se od njih, doživljavamo da se Isusova izjava obistinjuje u nama, jer smo pročišćeni Božjom rečju, koju nam je On progovorio. Neka i danas naša srca budu ponovo očišćena, dok je budemo proučavali i neka sila reči Božje unese u njih novi život.

4. jun 2016.

10. KAKO BITI SLOBODAN?

*»Bezbožnika će uhvatiti njegova bezakonja,
i u uža grijeha svojih zaplešće se.«*

(Priče 5,22)

Čovekov duh teži za slobodom. Međutim, mnoge takve težnje odvede u još veće ropstvo.

Ptica je slobodna u vazduhu. Stavite pticu u vodu, ona će izgubiti svoju slobodu. Riba je slobodna u vodi, ali ako je ostavite na morskome žalu, ona će uginuti. Hrišćanin je slobodan kad izvršava Božju volju i kad je poslušan Njegovim zapovestima. Za hrišćanina je to prirodna okolina, kao što su voda za ribu i vazdušne struje za pticu.

Iako car Solomun nije upotrebio reč »sloboda« u svom opisu u Pričama u 16. poglavlju, shvatio je da je sloboda jedino u okruženju poštovanja Boga i njegove Reči. Nasuprot tome, ropstvo snalazi one koji zanemaruju Božju istinu. Sloboda se ostvaruje poniznošću, pouzdanjem, pažljivim razgovorima i samokontrolom. Međutim, u ropstvu su oni koje vodi pobuna, oholost, drskost, netrpeljivost, svađa i pakost.

Želite li da budete slobodni? Isus je rekao: »Tada Isus govoraše onijem Jevrejima koji Mu vjerovalaše: ako vi ostanete na Mojjoj besjedi, zaista ćete biti učenicima Moji, i poznaćete istinu, i istina će vas izbaviti.« (Jovan 8,31.32)

Isus je jedini Izvor istinske slobode.

Bože, hvala ti što nam nudiš slobodu kakvu ovaj svet nije još upoznao. Pruži nam snagu da izdržimo u toj slobodi i drugima objavimo Isusa Hrista, jedinog Oslobodioca.

11. jun 2016.

11. VERAN DO SMRTI

*»Ne boj se ni oda šta što ćeš postradati.
Gle, đavo će neke od vas metati u tamnicu,
da se iskušate, i imaćete nevolju do deset dana.
Budi vjeran do same smrti, i daću ti vijenac života.«
(Otkrivenje 2,10)*

Postoje hrišćanske pesme koje pevaju o odanim i vernim ljudima koji su bili progonjeni radi Hrista. S tim u vezi možemo čuti od nekih: »Kako bi bilo lepo kada bismo i mi bili progonjeni zbog Hrista kao i oni!« Međutim, malo nas je koji smo doživeli patnje i mučeništvo zbog naše vere u Isusa Hrista. Kako bismo se poneli kada bi nastupilo razdoblje mučeništva za Hristove sledbenike? Ono se može ponoviti i ponoviće se!

Jan Hus, češki reformator, spaljen je na lomači 1415. godine. Pre nego što su njegovi tužitelji zapalili vatru, na glavu su mu stavili papirnu krunu na kojoj su bili naslikani đavoli. Na to ruganje je odgovorio rečima: »Moj Gospod, Isus Hristos, nosio je na svojoj glavi, radi mene, trnovu krunu; zašto ne bih ja, radi Njega, nosio ovu laku krunu od papira? Svakako, podneću to svesno i voljno! Kada su naslagali drva za oganj sve do njegovog vrata, bavarski vojvoda ga je zapitao hoće li se odreći svoga propovedanja. Pouzdajući se u potpunosti u Božju reč, Hus je odgovorio: »Na temelju istine iz Jevanđelja koje sam propovedao, voljno i radosno danas umirem.« Drvo je potpaljeno i Hus je umro dok je pevao: »Isuse Hriste, Sine živoga Boga, smiluj mi se!«

Ako bi Bog u svom providenju i nas danas pozvao da položimo svoj život za Hrista i Jevanđelje, da li bismo bili verni Njemu? Da li bismo i dalje slavili Boga? Najbolja priprema za takvu proveru naše postojanosti je u doslednom poštovanju i služenju Bogu. Koliko su u većoj prednosti oni kojima je Bog dopustio da budu cilj gneva ovoga sveta, koji su bili voljni da daju svoj život za Boga! Neka i naš život bude označen takvim kvalitetom!

18. jun 2016.

12. PRISUTAN U DUHU

*»I budući da ste sinovi, posla Bog Duha Sina svojega
u srca vaša, koji više: Ava Oče!«
(Galatima 4,6)*

U poslednjim danima Drugog svetskog rata, general Daglas Mekartur održao je obećanje koje je dao Filipincima, kada je 1942. godine bio prisiljen da napusti ostrva. Vratio se sa dovoljno vojnika da pomognu Filipincima da oslobode domovinu. Zahvalni za njegovu pomoć koja je stigla, kada je sve već izgledalo izgubljeno, vlada u Manili je kasnije naredila svojim trupama da im na vojnoj paradi postane tradicija da uvek prozivaju Mekarturovo ime. Svaka četa imala je svog oficira koji bi odgovarao na taj poziv odgovorom: »Prisutan u duhu!« Taj simbolički gest pomogao je da se prisete generalove hrabrosti i njegovog posvećenja i onda kada njega više ne bude među živima.

Te reči »prisutan u duhu« podsećaju me na Onoga koji je u stvarnosti prisutan u svakom nanovo rođenom verniku. Kada je Isus došao na ovu Zemlju kao naš Spasitelj, umro je na krstu i vaskrsao, čime nam je pomogao da pobegnemo od svoga neprijatelja. Pošto je Isus napustio ovu zemlju, poslao je na Dan pedesetnice Svetoga Duha u život svakog vernika. Iako Isus sada nije više među nama u telesnom obliku, njegov Duh Ga čini stvarnim.

Ako su se filipinski vojnici u jednostavnom vojničkom običaju hrabрили sećanjem na Mekartura, koliko bismo se mi kao hrišćani morali ohrabriti u nama prisutnim Svetim Duhom koji nas uverava, vodi, ohrabruje i posvećuje! Moramo se jedino podrediti Njegovoj upravi. Pobjeda nam je osigurana, jer je On uvek sa nama.

25. jun 2016.

13. POPUT NJEGA

*»Jer koje naprijed pozna one i odredi
da budu jednaki obličju Sina Njegova,
da bi On bio Prvorođeni među mnogom braćom.«*

(Rimljanima 8,29)

Bog ne teži samo da nas spase od smrti i odvede na Nebo. On želi da se oblikujemo prema slici Njegovog Sina, Isusa Hrista. Neko je rekao da nebeski Otac toliko voli svog Sina da je odlučio da Nebo napuni ljudima koji će Mu biti slični.

I kad Isus ponovo dođe, bićemo poput Njega, kako to piše apostol Jovan u svojoj prvoj poslanici 3,2. Međutim, postupak da postanemo poput Njega počinje sada ovde na Zemlji. Kako se to događa? Taj postupak može se protumačiti kada shvatimo šta znači pojam »sve« u rečenici »a znamo da onima koji ljube Boga sve ide na dobro.« (Rimljanima 8,28) U to spadaju iskušnja i tegobe, kažnjavanje i pročišćavanje, odricanje i trpljenje. Da bismo postali poput Njega, Isusa Hrista, moramo Ga slediti, a taj put je put odricanja, žrtvovanja i iskušnja.

Slediti Isusa znači da smo voljni da pođemo sa Njim u Getsimanski vrt i na brdo Golgotu. Moramo biti voljni da izdržimo trpljenje i patnju kao i odbacivanje od onih koji su i Isusa odbacili. Međutim, slediti Isusa, takođe, nas vodi do praznog groba i mesta sa desne strane Bogu Ocu. Apostol Pavle je rekao da će oni koji slede Isusa Hrista deliti sa njim i samo vaskrsenje. A ako izdržimo i trpimo s Njim, tada ćemo i vladati sa Njim, kako je to napisao apostol Pavle u 2. Timotiju 2. poglavlju.

Da, Bog se služi mogućim srestvima da nas učini ljudima što sličnijim Hristu. Neka ovo bogoslužjenje donese novi blagoslov promene, snage i pomirenja sa Njim svima nama koji radosno očekujemo dan Njegovog povratka.

Izdaje: Glavni odbor hrišćanske adventističke crkve
Beograd, Radoslava Grujića 4
Pripremljeno u Odeljenju za subotnu školu pri Glavnom odboru
Odgovara: Igor Bosnić
Umnoženo u kancelariji izdavača – 2016.
Za internu upotrebu

adventistička misija60°

DVD Adventistička misija donosi vam svakog tromesečja nove vesti iz misije. Upoznajte nove ljude i njihova životna iskustva. Saznajte kako su vaši darovi uticali na razvoj Božjeg dela širom sveta.

nova **ISKUSTVA** svakog
ista **MISIJA** tromesečja

Preuzmite
Power Point prezentacije sa
fotografijama osoba čija su
životna iskustva predstavljena u
Vestima iz sveta.

www.subotnaskola.org

HRIŠĆANSKA
ADVENTISTIČKA CRKVA